

[Statsministeren.]

det. Det tror jeg er en meget væsentlig betragtning at erindre sig i et forsøg på at bedømme vore faktiske opgaver.

Jeg synes, det hænger meget sammen med noget, som hr. Niels Helveg Petersen sagde, idet han sagde: vi er jo endnu ikke kommet til ubehagelighederne. Det har han delvis ret i, men også kun delvis. Jo, vi er kommet til ubehagelighederne i den forstand, at der i dette øjeblik sidder et folketingsudvalg og behandler forslaget om pristop. Der er ingen grund til at benægte, og ingen vil formentlig finde på at bestride det, at pristoppet er en ubehagelighed, og pristoppet — det er dér, sammenhængen er mellem, hvad hr. Enggaard og hvad hr. Haunstrup Clemmensen sagde — kan aldrig blive en selvstændig ubehagelighed, det har en sammenhæng med, hvad der i øvrigt gøres på det økonomiske område. Det er nødvendigt at sige dette og også at sige det til hr. Per Hækkerup, når han giver udtryk for, at det var, ligesom om jeg ikke tog hele dagsordenen med fra den 15. maj. Jo, den har regeringen taget til efterretning, og det gør vi stadig. Den kan heller ikke deles, hvis man vil have den indkomstpolitiske løsning, som kan anses for at være socialt afbalance-ret og rimelig over for alle berettigede hensyn.

Hr. Poul Dam holdt en udmærket tale — som kritiker betragtet. Den var karakteristisk, elegant, skarp i sin kritik og uden anvisninger. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, da jeg hørte hr. Poul Dam, at en teaterkritiker, der engang blev voldsomt bebrejdet, at han havde været så hård i en balletanmeldelse, sagde: ja men en balletkritiker behøver ikke selv at kunne danse. Jeg forstår, at hr. Poul Dam lever efter den regel.

Jo, selvfølgelig var der én anvisning. Hr. Poul Dam sagde: vi kan lade være med at indkalde soldater og militærnægtere, så løser vi det meste af den nuværende økonomiske opgave. Senere i hr. Poul Dams tale følte han en — jeg havde nær sagt selvfølgelig — forpligtelse til at fremhæve det socialistiske samfundssystems fortrinligheder. Hvis man nu har den tro, at det egentlig går skidt her i Danmark, og at vi, som hr. Poul Dam sagde det, ikke må stille særlige krav til lønmodtagerne, men at vi skulle afskaffe

militæret og dermed også militærnægterne, og hr. Poul Dam samtidig taler om den socialistiske samfundsordens virkelig fortrinlige sider, så må man spørge: kan vi ikke få bare ét socialistisk land angivet, hvor selv den gennemsnitlige lønmodtager har det bedre, end han har det i Danmark, bare ét? Kan vi ikke også få bare ét eksempel på et socialistisk samfund, der anvender forholdsvis mindre på militærudgifter, end Danmark gør? Bare ét eksempel må da kunne lægges frem, når man har den tro, som hr. Poul Dam giver udtryk for.

Det, der for mig er meget væsentligt at få sagt, er, at jeg tror ikke, det kan være i nogets interesse, heller ikke i SFs interesse, at man vil bringe det dertil, at man først og fremmest diskuterer vore sikkerhedsmæssige problemer ud fra en øjebliksbestemt økonomisk situation. Det er klart, at den overindflydelse på vore muligheder for at formulere sikkerhedspolitikken, men jeg vil tro, at alle uanset forskelligheder i opfattelser er bedst stillet ved, at vi ikke drøfter sikkerhedspolitik alene ud fra en økonomisk vurdering.

Hr. Per Hækkerup levnede ikke regeringen så forfærdelig meget. Det ville selvfølgelig også have været overraskende. Jeg vil gerne sige til hr. Per Hækkerup, at når vi fra regeringens side har valgt at lægge frem et 12 punkts program, som indbyder til forhandling, så må man acceptere, at regeringen ikke i samme åndedrag kan komme og lægge frem en lang række enkeltheder og sige: her er så regeringens plan, værsgo, i enkeltheder. Det må vel netop være formålet, at man ved disse forhandlinger lægger sine tanker frem på de enkelte områder og får dem bedømt i den store sammenhæng, som gerne skulle nås.

Det gælder besparelserne, hvor det er rigtigt, som en anden ordfører, jeg tror, det var hr. Poul Dam, sagde det, at senest ved fremsættelsen af finanslovsforslaget skal de samlede besparelser lægges frem. Jeg tror også, hr. Per Hækkerup med sine erfaringer fra sine år som minister er enig i, at det netop ikke er en tilrådelig vej at komme med sådanne besparelsesplaner stykkevis og delt. Man må prøve at lægge dem frem i sammenhæng for derigennem at give oppositionspartierne en mulighed for en samlet bedømmelse.